

Podatkowe Espresso 2/2020

W numerze:

Orzeczenie tygodnia

Koszty prac inżynierskich niezbędnych do przeprowadzenia produkcji w SSE można alokować do działalności strefowej

Express podatkowy

VAT: Możliwość refakturowania usług notarialnych przez kancelarię prawną

CIT: Brak możliwości zaliczenia do kosztów kar umownych innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy o CIT

PIT: Podatnik, którego aktywność gospodarcza w Polsce ogranicza się do wydatków konsumpcyjnych, nie posiada w Polsce centrum interesów życiowych

Legislacja

Opóźnienie w implementacji pakietu quick fixes - zasady przejściowe

Orzeczenie tygodnia

Koszty prac inżynierskich niezbędnych do przeprowadzenia produkcji w SSE można alokować do działalności strefowej

W dniu 9.01.2020 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał wyrok, zgodnie z którym jeżeli do wyprodukowania wyrobów strefowych niezbędne jest przeprowadzenie specjalistycznych prac inżynierskich, które zapewnią odpowiednią wiedzę i technologię wykorzystaną przez spółkę do produkcji zindywidualizowanych wyrobów strefowych, to jednorazowe wynagrodzenie otrzymane od kontrahenta, w związku z przeprowadzeniem prac inżynierskich, będących działaniami służącymi

wyłącznie celom prowadzonej działalności strefowej, jest związane w sposób funkcjonalny i integralny z dochodem zwolnionym z tytułu sprzedaży wyprodukowanych wyrobów strefowych. W konsekwencji, takie wynagrodzenie – związane z przeprowadzeniem prac inżynierskich i rozliczane z kontrahentem jednorazowo – powinno być alokowane do działalności strefowej, czyli zwolnionej z opodatkowania podatkiem dochodowym.

Express podatkowy

VAT: Możliwość refakturowania usług notarialnych przez kancelarię prawną

Dnia 10.01.2020 r. Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że aby można było mówić

o zastosowaniu art. 8 ust 2a ustawy o VAT spełnione muszą być jednocześnie trzy przesłanki.

Po pierwsze, podatnik musi brać udział w świadczeniu usług, po drugie - musi działać we własnym imieniu i po trzecie - musi działać na rzecz osoby trzeciej. Tym samym, refakturowanie na podstawie wskazanego wyżej przepisu możliwe jest jedynie wtedy, gdy podatnik nabywa usługę we własnym imieniu, ale na rzecz nabywcy.

Sąd podkreślił ponadto, że żaden przepis prawa unijnego ani krajowa regulacja nie uzależniają możliwości refakturowania usług od posiadania uprawnień do ich wykonywania. A skoro tak, to zasadne jest twierdzenie, że podmiot "refakturowujący"

usługę świadczy tę usługę nawet wówczas, gdy nie jest podmiotem uprawnionym do świadczenia danych usług oraz refakturowanie dla podatku VAT nie jest zwrotem kosztów, a właśnie świadczeniem usług.

W konsekwencji fakt, że wnioskodawca nie posiada uprawnień do świadczenia usług notarialnych, a więc nie jest notariuszem ani zastępcą notarialnym, nie sprawia, że nie może uwzględnić ich w wystawionych przez siebie na rzecz klienta fakturach VAT w oparciu o art. 8 ust. 2a ustawy o VAT i art. 28 Dyrektywy 112.

CIT: Brak możliwości zaliczenia do kosztów kar umownych innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy o CIT

W dniu 9.01.2020 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał wyrok, w którym wskazał, że przepis art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy o CIT ustanawia wyjątek od zasady rozliczania kosztów podatkowych, a zatem musi być interpretowany ściśle. Skoro więc przepis ten wskazuje tylko kary umowne z tytułu wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług oraz zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów albo wykonanych robót i usług, to należy przyjąć, że wszelkie inne kary powinny być rozpoznawane w kontekście

zasady ogólnej wynikającej z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT. Tym samym, dokonując kwalifikacji innych kar umownych, należy jej dokonać w sposób zindywidualizowany, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności danego zdarzenia skutkującego powstaniem obowiązku zapłaty kary umownej.

PIT: Podatnik, którego aktywność gospodarcza w Polsce ogranicza się do wydatków konsumpcyjnych, nie posiada w Polsce centrum interesów życiowych

Dnia 10.01.2020 r. Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że dla uznania, że podatnik będący obywatelem Holandii ma miejsce zamieszkania w Polsce nie jest wystarczający fakt, iż przebywa on w tym kraju dłużej niż 183 dni w roku, a jego żona mieszka na terenie Polski. Należy bowiem wziąć pod uwagę, że podatnik ten posiada w Holandii centrum interesów życiowych. W kraju tym znajduje się jego dom, zamieszkuje tam również cała jego rodzina (dzieci, wnuki, krewni, ogromna większość znajomych). Nie posiada on w Polsce nieruchomości i inwestycji oraz nie osiąga tu dochodu. Jedynym jego źródłem utrzymania jest emerytura uzyskiwana w Holandii. Powyższe okoliczności wskazują na

ściślejsze powiązania z Holandią. Obejmują one zarówno powiązania osobiste, jak i gospodarcze. Trudno mówić więc o ściślejszych powiązaniach gospodarczych podatnika z Polską w sytuacji, gdy jego aktywność gospodarcza w tym kraju ogranicza się do wydatków konsumpcyjnych, zaś w Holandii posiada on nieruchomości i osiąga dochody.

W konsekwencji, w Polsce będzie on podlegał jedynie ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

Legislacja

Opóźnienie w implementacji pakietu quick fixes - zasady przejściowe

W dniu 23.12.2019 r. na stronie Ministerstwa Finansów opublikowany został komunikat w sprawie implementacji dyrektywy 2018/2019, tzw. pakietu quick fixes. W związku z tym, że dyrektywa nie została wdrożona przez Polskę w terminie, a więc do dnia 1.01.2020 r., resort finansów przedstawił zasady przejściowe obowiązujące od początku 2020 r. do momentu zaimplementowania dyrektywy.

Porozmawiajmy

dr Sławomir Krempa
Partner
+48 22 746 6874
slawomir.krempa@pwc.com

Tomasz Misiak
Starszy menedżer
+48 502 18 4858
tomasz.misiak@pwc.com

Maciej Stępień
Menedżer
+48 519 504 696
maciej.stepien@pwc.com